

Arrest

**nr. 335 958 van 13 november 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. WARLOP en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gezien het schriftelijk verslag van de verwerende partij van 1 oktober 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 7 maart 2024 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 11 maart 2024.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 28 maart 2024 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Bij het CGVS werd verzoeker gehoord op 9 mei 2025.

1.3. Op 10 juni 2025 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing 'niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU

lidstaat). Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 11 juni 2025 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, B.(...) I H A.(...), verklaarde de Palestijnse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op (...) 1989 in Rafah, gelegen in het Palestijnse Gaza. In een nabijgelegen dorp groeide u samen met uw broer en zussen op bij uw ouders. Jullie gezin was geregistreerd bij UNRWA. Op uw dertiende ging u aan de slag in de landbouwsector. Het leven in Gaza was niet eenvoudig. De levensomstandigheden waren er zwaar, zowel op veiligheidsvlak als op socio-economisch vlak. Op een gegeven moment werd u onterecht aangehouden door Hamas. U werd valselijk beschuldigd van iemand te hebben aangevallen, terwijl u eigenlijk het slachtoffer was in desbetreffend incident. U werd drie maanden vastgehouden in de gevangenis. Na uw vrijlating besloot u Gaza te verlaten.

Op 13 maart 2023 verliet u Gaza en reisde u via Egypte en Turkije naar Griekenland. Daar werden op 23 maart 2023 uw vingerafdrucken genomen en u diende er een verzoek om internationale bescherming in. Tijdens uw asielpcedure verbleef u op het eiland Lesbos. Op 2 juni 2023 kreeg u door de Griekse overheid een internationale beschermingsstatus toegekend. U kreeg een verblijfskaart (ADET) uitgereikt, daarnaast beschikte u over een Grieks vluchtelingenreisпасpoort. Nadat u een positief antwoord op uw verzoek om internationale bescherming had ontvangen, moest u het opvangcentrum verlaten. U reisde naar de hoofdstad Athene, waar u terecht kon in het appartement van een vriend. Op een gegeven moment vond daar een inval plaats door de Griekse politie. Deze inval ging gepaard met heel wat machtsvertoon en er werden klappen uitgedeeld, waarop u en uw medebewoners werden meegenomen naar het politiekantoor. Daar mocht uiteindelijk blijken dat het ging om een misverstand en dat de politie het verkeerde appartement in het vizier had genomen, waarop u mocht gaan. De hoofdstad kende niettemin een groot veiligheidsprobleem. Zo werd u drie keer het slachtoffer van inbraak met diefstal, steeds waren dezelfde daders betrokken. Een keer slaagden u en uw medebewoners erin om een van deze mannen tegen te houden, waarop jullie de politie belden. Agenten konden de dader vervolgens inrekenen, maar de volgende dag zag u hem alweer vrij op straat rondlopen.

Twee maanden na uw aankomst in Athene keerde u terug naar Gaza om u daar te verlossen. Inmiddels bent u gehuwd, uw echtgenote bevindt zich tot op heden in Rafah. U bleef een maand lang in Gaza alvorens terug te keren naar Griekenland. U reisde naar het eiland Kreta, waar u aan het werk kon in de olijventeelt. De leefomstandigheden waren er echter allesbehalve aangenaam. Via een vriend belandde u in een verlaten woning die meer weghad van een ruïne. Er was geen elektriciteit en ook geen watervoorziening, u was eigenlijk quasi dakloos. Omdat de mogelijkheden voor huisvesting op het eiland dermate beperkt waren, ging u ook niet op zoek naar een beter onderkomen. Bovendien ondervond u problemen in verband met de uitbetaling van uw salaris. De Griekse werkgever bleek niet bepaald ter goede trouw en hield geregeld geld achter. Omdat u niet met een werkcontract aan de slag was, kon u dit niet melden bij de autoriteiten. Op een bepaald moment kreeg u tijdens het werk in de olijvenboomgaard een machinetuig tegen het been. Nadat men uw verwonding in het ziekenhuis had genaaid en verzorgd, lieten ze u gaan. Nadien moest u zelf instaan voor de verdere verzorging. Dit alles deed u besluiten om Griekenland te verlaten. Op 7 maart 2024 verliet u Griekenland en reisde u naar België. Vervolgens deed u op 11 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming in België. Enkele maanden na het indienen van uw asielaanvraag in dit land, in juni 2024, keerde u terug naar Griekenland omwille van een hereniging met uw familie. Na een tot anderhalve maand keerde u terug naar België.

U stelt niet te kunnen terugkeren naar Griekenland omwille van de slechte levensomstandigheden aldaar, alsook verwijst u naar de diefstallen die u te beurt zijn gevallen en het daaropvolgende gebrek aan ingrijpen door de Griekse politie.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw Griekse verblijfsvergunningkaart (ADET), uw Grieks vluchtelingenreisпасpoort, een door de Kretenzische overheid afgeleverd attest van dakloosheid, een foto van uw Palestijns paspoort, een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart, een kopie uw families UNRWA registration card, een foto van uw huwelijkscontract, een foto van een vrijlatingsdocument uit Gaza, screenshots van uw sociale mediaprofielen, kopieën van medische documenten uit Gaza, een kopie van een voorschrift voor een radiologische scan d.d. 08/04/2025 en een kopie van een afspraakbevestiging voor het nemen van een radiologische scan op 09/05/2025.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en de door u voorgelegde medische documentatie – u legt medische documenten opgemaakt in Gaza en twee documenten betreffende een afspraak voor een scan in België voor – komt naar voren dat u te maken hebt met zenuwproblemen ter hoogte van uw wervelkolom en gewrichtspijnen (CGVS, p. 13-14; zie Bijkomende vragen M-status Griekenland & documenten in de groene farde van het

administratief dossier). Daarnaast stelt u te kampen met een vorm van depressie, hetgeen zich concreet vertaalt in slaapproblemen en piekergedachten. Ter staving van de door u verklaarde psychologische symptomen legt u echter geen enkele vorm van documentatie neer.

Er werd stilgestaan bij uw medische toestand, hierbij kwamen geen elementen naar voren die zouden wijzen op een eventuele onmogelijkheid om het persoonlijk onderhoud tot een goed einde te brengen (CGVS, p. 13-14). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gaf u bovendien te kennen dat alles goed ging en dat u zich in staat voelde om het interview te voltooien. U werd er bovendien op gewezen dat u te allen tijde een aanvullende pauze kon vragen. Tevens werd u medegedeeld dat u steeds mocht aangeven indien u een vraag niet begreep of het antwoord op een vraag niet wist. Het persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden, nergens kon worden afgeleid dat u niet in staat zijn om tijdens een gehoor het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen of afdoende accuraat te antwoorden op de aan u gestelde vragen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u te kennen dat u de vragen en uiteindelijk ook de tolk goed had begrepen, alsook dat u alle motieven voor uw verzoek om internationale bescherming goed had toegelicht (CGVS, p. 17). U maakte bovendien geen opmerkingen over betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud, waardoor kan worden verondersteld dat u er ook achteraf van overtuigd bent dat u erin slaagde adequate verklaringen af te leggen tegenover het CGVS.

Bijgevolg werden er u verder geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980.

Uit de elementen die voorhanden zijn in de blauwe farde van het administratief dossier – met name de Eurodac Search Result d.d. 11/03/2024, de Eurodac Marked Record d.d. 12/03/2024 & Information request reply vanwege de Griekse autoriteiten d.d. 25/04/2024 –, alsook uw verklaringen en de door u voorgelegde documenten die de Griekse overheid u heeft uitgereikt (CGVS, p. 8; zie groene farde van het administratief dossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u in eerste instantie niet betwist. Op het einde van het persoonlijk onderhoud geeft u echter plots te kennen dat de door Griekenland aan u verleende internationale beschermingsstatus zou zijn opgehouden met te bestaan, daar u nadat u als vluchteling werd erkend opnieuw naar Gaza terugkeerde (CGVS, p. 16-17). Inzake deze stelling dient te worden opgemerkt dat dit louter blote beweringen betreffen en dat u niet het minste verifieerbaar gegeven aanbrengt om concreet te staven dat de daartoe bevoegde Griekse instanties uw vluchtelingenstatuut werkelijk zouden hebben ingetrokken/opgeheven. In dit verband moet worden benadrukt dat de bewijslast bij u berust om de actualiteit en/of effectiviteit van de reeds verleende internationale bescherming in een andere EU-lidstaat, die vermoed worden, op concrete wijze te weerleggen. Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). U toont echter op geen enkele manier aan dat de aan u verleende internationale beschermingsstatus werkelijk niet langer geldig zou zijn, u onderbouwt uw beweringen in deze geenszins. Bovendien blijkt nergens uit het antwoordformulier dat de Griekse autoriteiten volgend op een vraag om inlichtingen verstrekten dat u aldaar niet langer internationale bescherming geniet, wel integendeel (zie Information request reply vanwege de Griekse autoriteiten d.d. 25/04/2024 in de blauwe farde van het administratief dossier). Er wordt bevestigd dat u er gekend staat als vluchteling, alsook dat de aan u verleende verblijfsdocumenten allen nog steeds geldig zijn. Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing voorhanden dat u in Griekenland niet langer internationale bescherming zou genieten.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote

kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigen van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstige van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie níét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstige betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d.

september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op

https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegan.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde socio-economische moeilijkheden op het vlak van integratie, werkgelegenheid, onderwijs, huisvesting e.d., voldoet deze situatie niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie (CGVS, p. 9-11, p. 14).

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eigenlijk amper stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Uit uw verklaringen mag echter blijken dat u hiertoe eigenlijk weinig inspanningen hebt geleverd (CGVS, p. 9-12). Nooit hebt u concrete pogingen ondernomen om zich te wenden tot de Griekse autoriteiten voor enige vorm van bijstand. In wezen hebt u dus nooit een gedegen inspanning geleverd of initiatief getoond om enig opzoekingswerk te leveren naar de mogelijkheden voor vluchtelingen in Griekenland. Daarbij geeft u ook zelf zonder meer te kennen dat u nooit het voornemen hebt gekoesterd om in Griekenland te blijven maar dat u daarentegen alreeds van bij het verkrijgen van uw internationale beschermingsstatus aldaar het idee had om te vertrekken. Ook dit toont niet bepaald gedegen inspanningen en een intentionele houding om uw rechten te doen gelden.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van de door u aangehaalde zenuw- en gewrichtsproblemen, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonbaar dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is

dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals in wezen enkel in Gaza gedocumenteerd, niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Zoals reeds aangehaald, in wezen staft u deze medische problematiek slechts met gedateerde documenten die in Gaza werden opgemaakt (zie groene farde van het administratief dossier). Afgezien van twee attesten aangaande aan afspraak voor een radiologische scan in België, brengt u geen bijkomende informatie aan betreffende de huidige aard en behandeling van de pijnen die u beschrijft. Niets wijst er aldus op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Het CGVS kan dus op basis van deze informatie concluderen dat uw kwetsbaarheid niet van die aard is dat ze u zou verhinderen uw rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland.

Wat betreft uw verklaringen omtrent uw psychologische toestand, u stelt te worstelen met piekergedachten, slaapproblemen en depressieve gevoelens, kan nog worden opgemerkt dat het CGVS geenszins weerlegt dat het doorlopen van asielpcedures en het opbouwen van een leven in een nieuw land een bepaalde vorm van stress en bezorgdheid met zich mee kan brengen (CGVS, p. 13-14). Niettemin hebt u niet de minste aanwijzing gegeven van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten. Dit is aldus niet voldoende om het bestaan van een psychologische kwetsbaarheid vast te stellen die een ander onderzoek van uw leefomstandigheden in Griekenland rechtvaardigt en gezien de hierboven uiteengezette redenen.

Er dient daarenboven te worden vastgesteld dat u zich wel degelijk meer dan staande hebt weten te houden gedurende uw verblijf in Griekenland. Uit uw verklaringen komt tenslotte naar voren dat u wel degelijk over de nodige capaciteiten beschikt om op zelfstandige manier een leven in Griekenland op te bouwen. Zo dient te worden vastgesteld dat u er wel degelijk eigenmachtig in slaagde om op meerdere plekken in het land onderdak te voorzien. In Athene vond u een gedeeld woning via een vriend en betaalde u zonder meer de afgesproken huur (CGVS, p. 9). Hoewel u uw woonsituatie op Kreta beschrijft als erg armoedig en als het ware gelijkgesteld met dakloosheid, dient te worden vastgesteld dat u in deze periode wel de nodige inventiviteit en zelfredzaamheid aan de dag legde om ook toen in uw basisbehoeftes te voorzien (CGVS, p. 9-10). Dat u gedurende deze maanden in wezen geen enkele poging hebt ondernomen om een andere vorm van woonst te zoeken, relativeert daarbij enigszins de ernst van de depriverende omstandigheden die u voorhoudt. Ook de vaststelling dat u zich in deze wel tot de Kretenzische overheid wendde om een attest van dakloosheid te bekomen, maar geen verdere hulp of bijstand hebt gevraagd om deze woonsituatie dan te verbeteren, oogt enigermate opvallend (zie attest in de groene farde van het administratief dossier). Hoe dan ook mag blijken dat u zich in het verleden zonder enige problemen reeds tot de Griekse autoriteiten hebt kunnen richten, zo ook met betrekking tot het aanvragen en verkrijgen van bijvoorbeeld uw verblijfsdocumenten en de praktische zaken die hierbij komen kijken (CGVS, p. 8). U vond tevens de weg naar een plaatselijke ngo en kon via deze organisatie bijstand bekomen (CGVS, p. 10-11). Ook verklaart u op eigen houtje werk te hebben gevonden in de olijventeelt op Kreta (CGVS, p. 11-12). Doorheen het persoonlijk onderhoud mag eveneens blijken dat het u zonder meer lukte om nieuwe contacten te leggen, een netwerk op te bouwen en personen om effectieve hulp te vragen. U toont op geen enkele manier aan dat dit netwerk op heden niet langer zou bestaan, dan wel dat u bij een terugkeer naar Griekenland niet bij machte zou zijn om opnieuw stappen te ondernemen wat het uitbouwen van een sociaal netwerk betreft. Uit dit alles kan het CGVS derhalve concluderen dat u over een grote mate aan zelfredzaamheid beschikt en dat u in staat bent om uw leven in Griekenland op een positieve manier uit te bouwen. Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing dat u bij terugkeer naar Griekenland zou kunnen terechtkomen in precare omstandigheden die een uitzondering op de niet-ontvankelijkheid zouden rechtvaardigen.

Inzake uw verblijfsdocumenten dienen de volgende opmerkingen te worden gemaakt.

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale

bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights* p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf. Hoewel u verklaart niet over een geldig AFM-nummer te beschikken, blote beweringen, dient te worden aangestipt dat de aan u verleende verblijfsvergunning zonder meer geldig is (zie ADET in de groene fardes van het administratief dossier & Information request reply vanwege de Griekse autoriteiten d.d. 25/04/2024). Dit betekent aldus dat u wel degelijk over een AFM beschikt. U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om de stap te ondernemen om de gegevens van uw AFM bij te werken, noch dat u hier in de toekomst niet in zou slagen.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; *Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; *Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights*, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont, naar analogie met bovengenoemde elementen, niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Dient echter te worden vastgesteld dat u werkelijk nooit enige poging hebt ondernomen om een AMKA te verkrijgen (CGVS, p. 10-11). Uw uitleg in deze, namelijk dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het bestaan hiervan en dat niemand u hieromtrent enige toelichting zou hebben verschaft, kan daarbij niet als dienstig worden beschouwd. Dat u gedurende uw ganse verblijf in Griekenland als erkend vluchteling nooit op de hoogte zou zijn geweest van het bestaan van een AMKA, hoewel u er meerdere contacten had en u zich reeds tot de gezondheidszorg had gewend (zie tevens infra), kan moeilijk overtuigen. Zoals reeds benadrukt, het komt aan u toe om de nodige stappen te ondernemen om uw rechten in Griekenland te doen gelden. Dat u dit bewust niet deed, belicht andermaal uw intentie om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoonde.

De informatie toont aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; *Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)* van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare/>; en *Communication on the status of migration management in mainland Greece* (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - *Information Guide for Beneficiaries of International Protection* – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf). In deze dient te worden vastgesteld dat u, hoewel u dus beweert nooit in het bezit te zijn geweest van een sociaalzekerheidsnummer, in Griekenland wel degelijk reeds hebt kunnen rekenen op adequate medische verzorging toen u deze nodig had. Nadat u in de olijvenboomgaard een arbeidsongeval had, bent u naar een ziekenhuis gegaan, alwaar ze uw wonde zonder meer hebben behandeld (CGVS, p. 13). Nadien kon u zelf instaan voor de verdere wondverzorging.

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet

hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Waar uit de elementen in uw administratief dossier nog zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van enkele diefstallen, moet worden opgemerkt dat dergelijke situaties, hoezeer spijtig te noemen, niet kunnen worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling (CGVS, p. 14-16). U hebt daarbij niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen die u met uw belagers hebt gehad, of indien deze problemen zich bij terugkeer naar Griekenland zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. Zo verwittigden u en uw medebewoners op een gegeven moment de Griekse politie, waarop agenten ter plaatse kwamen en een arrestatie uitvoerden. Waar u stelt dat u de dader de volgende dag echter alweer op vrije voeten hebt zien rondlopen, andermaal niet-gestaafde beweringen, kan worden toegevoegd dat dit door u verklaarde gegeven niet noodzakelijk inhoudt dat de Griekse autoriteiten niet gedegen zouden hebben opgetreden. Er moet worden benadrukt dat de door een nationale autoriteit geboden bescherming effectief moet zijn. Deze bescherming hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming bieden tegen alle handelingen van derden. De autoriteiten hebben een plicht om de burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverplichting in. Bovendien kan geen enkele rechtsregel absolute bescherming bieden, maar volstaat het dat er redelijke maatregelen bestaan om vervolging of ernstige schendingen te voorkomen. Met betrekking tot uw verklaringen als zou u te maken hebben gekregen met een malafide werkgever die uw salaris niet volledig uitbetaalde, alsook betrokken zijn geraakt in een achteraf onterecht gebleken interventie door de Griekse ordediensten waarbij enig machtsvertoon en geweld niet werd geschuwd, dient te worden opgemerkt dat ook deze incidenten een terugkeer naar Griekenland wat u betreft niet in de weg staan. In Griekenland hebt u deze problemen bijvoorbeeld nooit bij de politie of de Griekse autoriteiten gemeld. Als de autoriteiten niet op de hoogte zijn van strafbare feiten, kunnen zij uiteraard geen onderzoek instellen om uw agressors op te sporen en kunnen zij dus geen maatregelen tegen hen nemen. In dit verband hebt u dus niet aangetoond dat u met onverschilligheid van de Griekse autoriteiten bent geconfronteerd. U hebt met andere woorden op geen enkele manier aangetoond dat u zich in geval van problemen bij terugkeer naar Griekenland niet zou kunnen wenden tot de Griekse autoriteiten, noch dat deze u indien nodig niet de juiste bescherming zouden kunnen bieden.

Ten slotte, maar niet in het minst, dient te worden onderstreept dat u na het verkrijgen van een internationaal beschermingsstatuut in Griekenland en nadat u reeds met de door u beweerde onmogelijke levensomstandigheden en de hierboven aangehaalde incidenten werd geconfronteerd, het land tweemaal verliet en telkens bent teruggekeerd. Een eerste keer maakte u een reis naar Gaza, waar u vervolgens een maand verbleef en u zich verloofde (CGVS, p. 9). Hierna keerde u terug naar Griekenland, waar het leven naar eigen zeggen dermate onhoudbaar zou zijn dat u het land diende te verlaten en in België internationale bescherming diende te verzoeken. Het mag bijgevolg verbazen dat u, na het indienen van uw asielaanvraag in dit land, vervolgens eenvoudigweg gedurende langer dan een maand terugkeerde naar Griekenland voor een familiehereniging (CGVS, p. 7). De vaststelling dat u zonder enige scrupules opnieuw in Griekenland bent gaan vertoeven nadat u in België een verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, zagezegd omdat u niet meer naar Griekenland zou kunnen terugkeren, doet stevig de wenkbrauwen fronsen en ondermijnt hoe dan ook de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door u vooropgestelde problemen en levensomstandigheden die u in Griekenland te beurt zouden zijn gevallen. Dit element is zonder meer veelzeggend te noemen en kan niet zomaar over het hoofd worden gezien in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De door u neergelegde documenten zijn niet bij machte om een ander zicht op de bovenstaande appreciatie te werpen. Wat uw identiteitsdocumenten betreft, u legde een foto van uw Palestijns paspoort en een kopie van uw Palestijnse identiteitskaart neer, dient vooreerst te worden gesteld dat noch uw identiteit, noch uw Palestijnse nationaliteit in deze worden betwist. Evenmin wordt uw huwelijk, waarvan u een foto van het contract voorlegde, in vraag gesteld. Het CGVS plaatst ook geen twijfels bij het feit dat u en uw familie bij UNRWA geregistreerd zijn. De foto van een vrijlatingsdocument uit Gaza heeft betrekking op situatie in Palestina en de reden die u ertoe heeft aangezet die plek te verlaten, hetgeen in het kader van de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming in wezen niet relevant kan worden geacht, daar deze beoordeling gebeurt ten aanzien van Griekenland. Ook de screenshots van uw sociale mediaprofielen worden in deze beoordeling niet in overweging genomen, deze tonen slechts dat en niets meer of niets minder. Verder legde u nog uw Griekse verblijfsvergunningskaart (ADET) en uw Grieks vluchtelingenreispaspoort. Dat u in Griekenland een internationale beschermingsstatus geniet en dat u door de Griekse autoriteiten verscheidene (verblijfs)documenten werden uitgereikt, staat in deze beslissing geenszins ter discussie. Aangaande de verscheidene documenten die betrekking hebben tot uw medische toestand – meer bepaald gaat het om kopieën van medische documenten uit Gaza, een kopie van een voorschrift voor een radiologische scan d.d. 08/04/2025 en een kopie van aan afspraakbevestiging voor het

nemen van een radiologische scan op 09/05/2025 – dient te worden verwezen naar bovenstaande motivering waaruit mag blijken dat u er op geen enkele manier in bent geslaagd om aan te tonen dat u een kwetsbaarheid bezit die ertoe zou leiden dat ze u zou verhinderen uw rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland, noch dat u in Griekenland doelbewust de juiste medische zorgen zou zijn ontzegd en hier bij een eventuele terugkeer geen beroep op zou kunnen doen indien nodig. Het door de Kretenzische overheid afgeleverd attest van dakloosheid heeft ten slotte betrekking op een door u beschreven socio-economische situatie die, zoals hierboven reeds geargumenteed, niet de drempel van zwaarwegendheid bereikt en dus geenszins een uitzondering op de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek zou kunnen rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de EU (hierna: het Handvest), van artikel 11 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 7 en 9 van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (hierna: Algemene Verordening Gegevensbescherming, AVG), van de artikelen 41, 43 en 58 van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken, van de artikelen 39/60, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 51/4, 55/3/1, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen “1 à 16” van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, van artikel 13/1 van het koninklijk besluit van 11 april 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van artikel 10 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de samenwerkingsplicht, van de rechten van verdediging, transparantie, de vertrouwelijkheidsplicht.

Verzoeker betoogt in een eerste grief dat er een schending is van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet en bepalingen van de taalwet omdat de notities van het persoonlijk onderhoud in het Nederlands zijn opgesteld, maar dat men leest dat een medewerker van het EUAA het persoonlijk onderhoud heeft geleid en dat deze medewerkers enkel Engels spreken. Verzoeker voegt hieraan toe dat de oorspronkelijke notities van het persoonlijk onderhoud, die niet werden meegedeeld, vertaald werden door eTranslation. Het gebruik van dit programma heeft tot gevolg dat men de toestemming verleent om persoonlijke gegevens te gebruiken, verzoeker heeft nooit ingestemd met het gebruik van zijn persoonlijke gegevens met eTranslation. Dit is een schending van artikel 7 van de AVG. In een tweede grief betoogt verzoeker dat de beslissing niet werd genomen binnen een redelijke termijn. In een derde grief wijst hij erop dat er geen plicht bestaat om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer een verzoeker reeds in een andere lidstaat een statuut verkregen heeft en wijst hij op de slechte situatie in Griekenland. In een vierde grief betoogt verzoeker dat uit het administratief dossier niet blijkt dat hij in zijn (sociale) rechten zal worden hersteld, ook al hebben die nooit echt bestaan, dat niet blijkt dat hij op heden nog internationale bescherming en toegang tot een verblijfskaart geniet en evenmin dat hiernaar onderzoek werd gevoerd. In een vijfde grief betoogt verzoeker dat hij bij terugkeer naar Griekenland niet in zijn fundamentele rechten zal worden hersteld en dat hij er geen menswaardig leven zal leiden. In een zesde grief gaat verzoeker in op de nood aan bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken en rechtspleging

2.2.1. Verzoeker voegt geen stukken bij het verzoekschrift.

2.2.2. Op 2 juli 2025 dient de commissaris-generaal een verweernota in.

2.2.3. Verzoeker legt ter terechtzitting van 24 september 2025 twee aanvullende nota's neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Een eerste aanvullende nota vermeldt recente landeninformatie:

- AIDA/ECRE "*Country Report: Greece. Update 2023*" van 24 juni 2024;
- RSA/PRO ASYL "*Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*" maart 2024;
- RSA "*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van april 2025;
- Cedoca "*COI Focus Grece Aide aux migrants*" van 25 juli 2025;
- Greece.refugee.info;
- Human Rights Watch "*Country Report Greece*" 2024;
- UNHCR "*Greece bi-annual factsheet*" van februari 2024.

In een tweede aanvullende nota gaat verzoeker dieper in op de aangevoerde schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, stelt hij dat de *protection officer* het Nederlands niet machtig was, dat verzoeker niet weet welke nationaliteit de ondervrager had, dat hij vreest dat deze de Griekse nationaliteit had, dat er sprake kan zijn van een belangenconflict, dat de EUAA-ambtenaar niet bevoegd is en dat nergens blijkt dat hij het vereiste diploma heeft. Hij voert de schending aan van artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 april 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de artikelen 57/2, 57/7ter en 57/5quater van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Ter zitting van 24 september 2025 wordt aan de commissaris-generaal gevraagd om overeenkomstig artikel 39/76, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet een schriftelijk verslag in te dienen. Op 1 oktober 2025 dient de commissaris-generaal een schriftelijk verslag in. Dit betreft de toepassing van artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, het tijdelijk inschakelen van personeel van een andere instantie voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud en de diplomaveristen van deze profielen.

Verzoeker dient geen replieknota in zoals voorzien in artikel 39/76, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig het zesde lid van hetzelfde artikel wordt verzoeker geacht in te stemmen met het door de commissaris-generaal in zijn verslag ingenomen standpunt.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in

artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat haar bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. De aangevoerde schendingen van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet missen dan ook juridische grondslag.

Deze onderdelen van het middel worden dan ook niet op ontvankelijke wijze aangevoerd.

2.3.4. Voorafgaand – over het persoonlijk onderhoud afgenomen door een EUAA-medewerker

2.3.4.1. In het verzoekschrift voert verzoeker de schending aan van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 41, 43 en 58 van de wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van talen in bestuurszaken, van artikel 7 en 9 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG), van artikel 13/1 van het koninklijk besluit van 11 april 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de artikelen “1 à 16” van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van de persoonsgegevens en van artikel 10 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel. Verzoeker voert aan dat het persoonlijk onderhoud werd geleid door een EUAA-medewerker die enkel Engels spreekt en geen van de landstalen, zodat het onderzoek niet in het Nederlands of het Frans gebeurde. De vertaling gebeurde door het programma eTranslation, wat als gevolg heeft dat men de toestemming verleent om persoonlijke gegevens te gebruiken. Verzoeker heeft hier nooit mee ingestemd. De kwaliteit van de vertaling laat ook te wensen over. Het administratief dossier is niet volledig omdat de versie van het persoonlijk onderhoud in de oorspronkelijke taal zich volgens verzoeker niet in het administratief dossier bevindt.

In zijn tweede aanvullende nota neergelegd ter zitting van 24 september 2025 vult verzoeker hierbij het volgende aan. Hij voert de schending aan van de artikelen 57/2, 57/5ter en 57/7quater van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 13/1 van het koninklijk besluit van 11 april 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Verzoeker zet uiteen dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een ondervrager die geen ambtenaar van het CGVS is en die het Nederlands niet machtig is, dat hij niet weet welke nationaliteit deze ondervrager had en dat hij vreest dat deze de Griekse nationaliteit had. Hierdoor is er een belangenconflict ontstaan, de ondervrager is dan mogelijk niet objectief geweest wat een invloed kan hebben op de vraagstelling. Daarbij komt dat de onafhankelijkheid van het CGVS in het gedrang komt, nu de EUAA-medewerkers geen deel uitmaken van het personeel van het CGVS en dus niet onder het gezag, leiding en toezicht staan van de commissaris-generaal. Het onderzoek is niet door de diensten van het CGVS gebeurd. Volgens verzoeker rijst de vraag of het EUAA onder de noemer "andere instantie" valt zoals vermeld in artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet. Verzoeker wijst erop dat de ambtenaren die asielzoekers horen, in het bezit moeten zijn van een diploma dat toegang verschaft tot betrekkingen van niveau A. Er is geen garantie dat de EUAA-medewerker beschikt over de nodige officiële competenties. Er zijn geen garanties qua passende geheimhouding.

In de verweernota van 2 juli 2025 stelt de verwerende partij het volgende:

"2.5 Verzoeker uit kritiek op het feit dat de notities van het persoonlijk onderhoud in het Nederlands zijn opgesteld, terwijl het onderhoud werd geleid door een medewerker van het EUAA die volgens verzoeker geen Nederlands noch Engels sprak. Daarnaast stelt verzoeker dat hij overeenkomstig de taalwetgeving door de centrale dienst zou moeten worden ontvangen in een landstaal die hij begrijpt, en dat het CGVS gehouden is de proceduretaal correct toe te passen en te respecteren.

2.5.1 Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het dossier bevinden, zijn opgesteld in de proceduretaal. Ook de beslissing is opgesteld in de proceduretaal. Artikel 51/4 stelt niet dat de ambtenaar en de tolk gebruik moeten maken van de proceduretaal tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal, dan de proceduretaal, meer bepaald in het Engels, wordt afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de vreemdelingenwet met zich mee (RvV 182 657 van 22 februari 2017).

2.5.2 Het CGVS herinnert eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De EUAA experts werden – eveneens conform artikel 57/5 ter §1 van de Vreemdelingenwet – opgeleid door het CGVS en het EUAA. De EUAA-experten die deelnemen aan asielondersteuningsteams houden zich aan de hoogste normen op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme. Zij garanderen bij de uitoefening van hun taken de bescherming van de grondrechten overeenkomstig de relevante EU-wetgeving en internationale wetgeving met name het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Deze verplichting is in het bijzonder van belang wanneer zij te maken hebben met personen die internationale bescherming aangevraagd hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de "EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asiel-ondersteuningsteams" (zie voor meer informatie: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/EUAA_Operational_Plan_to_Belgium_2025-2026.pdf en https://euaa.europa.eu/sites/default/files/2022-06/code_of_conduct_20220617.pdf).

De EUAA deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor het CGVS niet inziet hoe deze aangestelde expert in casu bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontwaart in de notities van het persoonlijk onderhoud geen elementen die hier anders over doen oordelen. Uit de stukken van het dossier kan aldus geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid.

2.6 Voorts voert verzoeker aan dat het gebruik van een vertaalprogramma geen garantie biedt voor de talenkennis van de medewerker van het EUAA. Volgens verzoeker zijn bepaalde passages in de vertaalde verklaringen moeilijk tot onmogelijk te begrijpen. Daarnaast stelt hij dat de oorspronkelijke notities van het persoonlijk onderhoud niet aan hem zijn meegedeeld, en dat hij niet kan afleiden in welke taal het gehoor precies heeft plaatsgevonden. Verder wijst verzoeker erop dat het gebruik van het programma eTranslation impliceert dat toestemming wordt gegeven voor het verwerken van persoonlijke gegevens, terwijl hij nooit expliciet heeft ingestemd met een dergelijk gebruik van zijn persoonsgegevens.

2.6.1 Verweerder merkt op dat de voorbeelden uit het gehoorverslag, die volgens verzoeker op een gebrekkige vertaling zouden wijzen, niet overtuigen. Het betreft voornamelijk woordkeuzes en grammaticale

formuleringen waar verzoeker vraagtekens bij plaatst (verzoekschrift, p.12-13). Uit de inhoud van de notities blijkt echter niet dat de kern van verzoekers verklaringen verloren is gegaan. Hoe dan ook moet worden benadrukt dat de protection officer zich bewust is van het feit dat het om een machinevertaling gaat, en hiermee rekening houdt. Bij het nemen van de bestreden beslissing heeft de protection officer zich gebaseerd op de verklaringen van de verzoeker, waarbij zowel de vertaalde als de originele versies zijn geraadpleegd. Daarnaast zijn ook de ingediende documenten en de objectieve landeninformatie uit het administratief dossier meegewogen. De protection officer treedt hierbij op als een beëdigd ambtenaar, wat bijkomende garanties inzake objectiviteit biedt. Bovendien dient opgemerkt dat noch verzoekende partij, noch zijn advocaat opmerkingen hebben overgemaakt aan het einde van het persoonlijk onderhoud (NPO, p.17), noch na het ontvangen van een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud.

2.6.2 Voor zover verzoeker stelt dat het originele gehoorverslag, dat in het Engels is opgesteld, niet zou opgenomen zijn in het administratief dossier, dient te worden benadrukt dat dit document wel degelijk in het dossier aanwezig is. Verzoeker beschikt hierdoor over de mogelijkheid om de vertaalde versie van het gehoorverslag, indien nodig, te verifiëren aan de hand van het origineel. Voorts kan worden opgemerkt dat uit het originele gehoorverslag duidelijk blijkt in welke taal het gehoor heeft plaatsgevonden, met name het Engels.

2.6.3 In het kader van het operationele plan dat tussen het EUAA en de Belgische staat is overeengekomen (beschikbaar op: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/EUAA_Operational_Plan_to_Belgium_2025-2026.pdf), doen de deskundigen van het EUAA een beroep op een tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming in het Engels weergeeft. De notities van het persoonlijk onderhoud worden vervolgens vertaald door eTranslation, een geavanceerde neurale vertaaldienst van de Europese Commissie, die de nodige garanties biedt op het gebied van veiligheid, opslag en verwerking van gegevens binnen de EU. Deze vertaling wordt vervolgens gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het Commissariaat-generaal.

Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het Commissariaat-generaal onderworpen is.

Wat de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) betreft, baseert het Commissariaat-generaal de gegevensverwerking op artikel 6, lid 1, onder e), juncto artikel 9, lid 2, onder g) van die verordening, die bepaalt dat:

'De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de volgende voorwaarden is voldaan: [...] e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;'

De verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens is enkel toegestaan wanneer:

de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene;

De verwerking is dus niet gebaseerd op de toestemming van de verzoekers om internationale bescherming (artikel 6, lid 1 onder a) juncto artikel 9, lid 2 onder g) van die Verordening)

Het Commissariaat-generaal benadrukt ook dat, hoewel de eTranslation-website van de gebruiker verlangt dat hij toestemming geeft voor de verwerking van zijn gegevens, dit betrekking heeft op de persoon die de website gebruikt (bijvoorbeeld zijn identiteit en e-mailadres), maar dat het dus niet gaat om de persoonsgegevens van personen die internationale bescherming aanvragen.

Deze verwerking van persoonsgegevens gebeurt bovendien onder passende en relevante omstandigheden en blijft beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. De verwerking geniet met name de volgende waarborgen:

- Verwerking en opslag van gegevens op servers in de EU (beginsel van beveiliging van de verwerking, artikel 32 van de AVG);
- Bewaring van gegevens beperkt tot de tijd die nodig is voor de vertaling en het onderzoek, geen verzending van gegevens per e-mail, instelling voor het verwijderen van gegevens na het downloaden (beginsel van beperking van de bewaring van gegevens, artikel 5, §1, e) van de AVG);
- Geen toegang tot de gegevens door beheerders;

- Geen analyse van de inhoud;
- Geen delen van gegevens met derden (zie Register of the Data Protection Officer (DPO) beschikbaar op <https://ec.europa.eu/dpo-register/detail/DPR-EC-00600.7>;

Uit het bovenstaande blijkt dat het hierboven beschreven vertaalproces geschikt is voor de uitvoering van de taak die aan het Commissariaat-generaal is toevertrouwd.

Wat de betrouwbaarheid van de vertalingen betreft, wijst het Commissariaat-generaal erop dat de door de Translation geproduceerde documenten worden gecontroleerd door een dossierbehandelaar van het CGVS, zoals aangegeven op de notities van het persoonlijk onderhoud. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft herhaaldelijk bevestigd dat niets de dossierbehandelaar belet om de rol van tolk op zich te nemen wanneer de tolk zich in een andere taal dan die van de procedure uitdrukt, zonder dat dit een inbreuk vormt op artikel 51/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (zie in die zin: RvS, 3 september 2008 nr. 185.993; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897; CCE, nr. 74270 van 31 januari 2012; RvV, nr. 115135 van 3 december 2013; RvV, nr. 130815 van 3 oktober 2014; RvV, nr. 128116 van 18 augustus 2014 ; RvV, nr. 182657 van 22 februari 2017 ; CCE, nr. 221 791 van 27 mei 2019; CCE, nr. 224 358 van 29 juli 2019, CCE, nr. 278 521 van 10 oktober 2022).

Bijgevolg moet worden aangenomen dat de tussenkomst van de dossierbehandelaar een relevante analyse van het onderzoek door het Commissariaat-generaal in samenwerking met het EUAA garandeert. Verzoeker heeft bovendien de mogelijkheid om concrete opmerkingen te maken over de notities en de vertaling, wat hij ook heeft gedaan in het verzoekschrift. Verweerder acht deze opmerkingen evenwel niet overtuigend (zie hierboven)."

In het schriftelijk verslag van 1 oktober 2025 herhaalt de verwerende partij wat reeds gesteld werd over artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet en vult hij dit aan met de diplomaveristen voor de ambtenaren van het CGVS en de EUAA- medewerkers. Hij besluit met de vaststelling dat de aanvullende nota zoals neergelegd ter zitting van 24 september 2025 een nieuw middel betreft dat uit de debatten geweerd moet worden.

2.3.4.2. Vooreerst merkt de Raad op dat artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De procedure is schriftelijk.

De partijen en hun advocaat mogen ter terechtzitting hun opmerkingen mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn."

Verzoeker heeft de schending van artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 april 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van de artikelen 57/2, 57/5ter en 57/7quater van de Vreemdelingenwet niet aangevoerd in zijn verzoekschrift. Evenmin heeft hij daarin melding gemaakt van het feit dat hij vreest dat de EUAA-medewerker de Griekse nationaliteit had waardoor er een belangenconflict kan ontstaan en van het feit dat er geen garantie is dat de EUAA-medewerker beschikt over de nodige officiële competenties. Ter zitting stelt de advocaat van verzoeker dat dit een antwoord vormt op de verweernota, waar deze artikelen van de Vreemdelingenwet wel worden aangehaald.

Verzoeker geeft hiermee evenwel niet aan waarom hij deze schending niet zelf reeds in het verzoekschrift kon opwerpen, noch betreft dit een schending van artikelen van openbare orde.

De procedure in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet is niet bedoeld om door middel van een aanvullende nota de middelen uit het verzoekschrift uit te breiden. Deze bepaling biedt de partijen enkel de mogelijkheid om nieuwe elementen alsnog in een aanvullende nota aan te reiken. Waar in deze tweede aanvullende nota nieuwe middelen worden ontwikkeld, wordt deze uit de debatten geweerd. Dit betreft de aangevoerde schending van artikel 2 van het koninklijk besluit van 11 april 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, de aangevoerde schending van de artikelen 57/2 en 57/7quater van de Vreemdelingenwet en het aangevoerde belangenconflict. De Raad aanvaardt dat verzoeker repliceert op de uitleg aangaande artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet in de verweernota van de commissaris-generaal.

2.3.4.3. De Raad duidt er vooreerst op dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet de taal aanwijst die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de taal van de procedure waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is. De notities van het persoonlijk onderhoud die zich in het administratief dossier bevinden, zijn opgesteld in het Nederlands, de proceduretaal. Ook de bestreden beslissing is genomen in het Nederlands. Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet is dus correct toegepast. Uit vaste rechtspraak van de Raad van State

blijkt dat uit artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt, dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn (RvS 6 januari 2003, nr. 114.257 en RvS 9 maart 2004, nr. 128.986). Artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Dat het persoonlijk onderhoud in een andere taal dan de proceduretaal werd afgenomen, brengt geen schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet met zich mee.

Verzoeker levert in zijn verzoekschrift inhoudelijke kritiek op de vertaling van het verhoor door de EUAA-medewerker dat in de Engelse taal maar met bijstand van een tolk Arabisch plaatsvond. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker en zijn advocaat bij aangetekend schrijven en bij e-mail van 22 mei 2025 een kopie hebben ontvangen van de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker heeft echter nagelaten om opmerkingen over deze notities aan de commissaris-generaal over te maken binnen de vooropgestelde termijn van acht dagen, waardoor hij overeenkomstig artikel 57/5*quater*, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, geacht wordt in te stemmen met de inhoud van de notities van de persoonlijk onderhoud.

Waar verzoeker nu voor het eerst alsnog inhoudelijke commentaar geeft op deze notities, stelt de Raad vast dat deze kritiek laattijdig is.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat de kritiek die verzoeker geeft, niet overtuigt. Het betreft deels zinnen die uit hun context weergegeven worden. Als men het gehoorverslag volledig leest, blijkt duidelijk wat bedoeld wordt. Zo blijkt vb. op p. 6 van het gehoorverslag dat naar de status van zijn familieleden in België wordt gevraagd. Verder gaat het over bepaalde woordkeuzes en grammaticale formuleringen. Uit een volledige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoekers verklaringen duidelijk zijn weergegeven.

Er blijkt in dit verband dus niet dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan, en uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker de tolk Arabisch goed begreep (CGVS, p. 2 en p. 17). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud, die zich in het administratief dossier bevinden zowel in de Engelse versie als in de vertaalde Nederlandse versie, blijkt niet dat verzoeker de vragen niet goed begrepen zou hebben. Evenmin toont hij aan dat hij verhinderd werd bepaalde verklaringen af te leggen, waarvan hij meent dat die belangrijk waren in het kader van zijn beschermingsverzoek. Op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud hebben verzoeker noch zijn advocaat, gewag gemaakt van problemen of moeilijkheden omwille van het gebruik van de Engelse taal door de EUAA-medewerker die het persoonlijk onderhoud afnam. Ook verzoekers advocaat heeft aan het einde van het persoonlijk onderhoud het woord gekregen (CGVS, p. 17) en geen opmerkingen gegeven, waardoor het aanvoeren van de schending van de rechten van verdediging feitelijke grondslag mist. Tot slot wijst de Raad erop dat uit arrest nr. 185.993 van 3 september 2008 van de Raad van State blijkt dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet verbiedt aan de ambtenaar die het persoonlijk onderhoud afneemt zich uit te drukken in een vreemde taal. Er wordt geen vereiste van bewijs inzake de beheersing van de vreemde taal gesteld. Een schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet kan dan ook niet worden aangenomen.

Een schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet kan dus niet worden aangenomen. Dat de bepalingen van de Taalwet geschonden zouden zijn, kan evenmin worden aangenomen, daar er geen verplichting is voor ambtenaren om zich enkel uit te drukken in de taal van hun taalrol of enkel de taal van hun taalrol te gebruiken (RvS 3 september 2008, nr. 185.993).

2.3.4.4. Verzoeker uit kritiek op het gebruik van het vertaalprogramma eTranslation om de Engelstalige notities van het persoonlijk onderhoud naar het Nederlands te vertalen en de revisie hiervan door het CGVS.

eTranslation is een geavanceerde neutrale vertaaldienst van de Europese Commissie die hoogwaardige vertaaldiensten aanbiedt en alle nodige garanties biedt op het vlak van veiligheid, gegevensopslag en verwerking van gegevens binnen de Europese Unie. Dit wordt uitdrukkelijk vermeld in de transcriptie van het interview (notities persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS), p. 1, *in fine*). Deze vertaling wordt vervolgens gecontroleerd door een ambtenaar van het CGVS. Dit vertaalproces is opgezet in overeenstemming met de verplichtingen waaraan het CGVS onderworpen is.

Waar verzoeker opwerpt dat men geen vat heeft op de Nederlandstalige vertaling door het programma en de revisie die het CGVS nadien uitvoert, kan de Raad verzoeker niet volgen. Uit het administratief dossier blijkt dat zich daarin zowel de integrale Engelse versie van de notities van het persoonlijk onderhoud als de integrale Nederlandse vertaling van deze notities bevinden. Bij de Nederlandse vertaling wordt aangegeven dat deze werd gereviseerd door het CGVS waarbij de kenmerken van de ambtenaar van het CGVS worden vermeld. Verzoeker werpt ook op dat de vertaling door eTranslation erbarmelijk is waardoor het CGVS zou zijn overgegaan tot interpretatie van de vertaling. Verzoeker kan hierin evenmin worden gevolgd. Uit de passages die verzoeker citeert in het verzoekschrift (deze kritiek wordt hierboven besproken), kan de Raad

geen verkeerd begrepen of verkeerd genoteerde verklaringen van verzoeker vaststellen die van invloed zouden kunnen zijn op de strekking van de bestreden beslissing.

Het betoog van verzoeker dat de transcriptie van de verklaringen van verzoeker niet beantwoordt aan de vereisten van correct taalkundig gebruik waardoor het begrip ervan verhinderd wordt, het betoog dat zijn rechten van verdediging hierdoor zijn geschonden en zijn betoog dat de commissaris-generaal niet transparant is omdat verzoekers verklaringen niet correct werden opgenomen, kan dus niet worden gevolgd.

Inzake de verwerking van de persoonsgegevens stelt de Raad het volgende.

Wat betreft de naleving van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) stelt de Raad vast dat de verwerking van persoonsgegevens van een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS gegrond is op artikel 6, lid 1, e) *juncto* artikel 9, lid 2, g) van deze verordening.

Deze bepalingen luiden als volgt:

“Artikel 6 AVG: Rechtmatigheid van de verwerking

1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: [...]

e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen; [...]”

“Artikel 9 AVG: Verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens

1. Verwerking van persoonsgegevens waaruit ras of etnische afkomst, politieke opvattingen, religieuze of levensbeschouwelijke overtuigingen, of het lidmaatschap van een vakbond blijken, en verwerking van genetische gegevens, biometrische gegevens met het oog op de unieke identificatie van een persoon, of gegevens over gezondheid, of gegevens met betrekking tot iemands seksueel gedrag of seksuele gerichtheid zijn verboden.

2. Lid 1 is niet van toepassing wanneer aan een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: [...]

g) de verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene;

[...]”

In de Privacyverklaring op de website van het CGVS (Privacy- Persoonsgegevens | CGVS) staat onder de rubriek “rechtsgrond” duidelijk vermeld:

“Het CGVS is een federale onafhankelijke administratie, die de verzoeken om internationale bescherming ingediend in België behandelt. De opdracht van het CGVS bestaat erin bescherming te bieden aan personen die in geval van terugkeer naar hun land van herkomst risico op vervolging of ernstige schade lopen. Het CGVS levert ook documenten van burgerlijke stand af aan erkende vluchtelingen en staatlozen.

De werking van het CGVS past binnen een strikt wettelijk kader. De Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (de Vreemdelingenwet) bevat bepalingen, zowel voor de vluchtelingenstatus als voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Het CGVS verwerkt uw persoonsgegevens dan ook hoofdzakelijk in het kader van zijn wettelijke verplichtingen, voor de vervulling van een taak van algemeen belang, voor de uitoefening van het openbaar gezag dat aan het CGVS is verleend.”

De verwerking van persoonsgegevens van een verzoeker om internationale bescherming door het CGVS is dus, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift beweert, niet gebaseerd op zijn toestemming (op basis van artikel 6, lid 1, a) *juncto* artikel 9, lid 2, a) AVG). Een schending van deze bepalingen en van artikel 7 AVG (dat betrekking heeft op de voorwaarden voor deze toestemming) kan bijgevolg niet dienstig worden ingeroepen.

Waar verzoeker opwerpt dat hij nooit heeft ingestemd voor het gebruik van eTranslation en verwijst naar de 'Privacy Statement' bij deze applicatie (waarvan hij de weblink bijbrengt in zijn verzoekschrift) waaruit blijkt dat de toestemming wordt gevraagd voor de verwerking van de persoonsgegevens, merkt de Raad op dat de toestemming die men bij de registratie voor het gebruik van eTranslation dient te geven betrekking heeft op de verwerking van de persoonsgegevens van de gebruiker van de applicatie (zoals onder meer zijn identiteit

en e-mailadres) en dus geen betrekking heeft op de persoonsgegevens van de verzoeker om internationale bescherming (zie rubriek 'Privacyverklaring' op de bijgebrachte weblink).

Verzoeker stelt ook dat de bescherming van de verwerking van zijn persoonsgegevens tijdens het gebruik van eTranslation niet afdoende is. De Raad verwijst in dit verband naar het "Register of the Data Protection Officer (DPO)" van eTranslation (waarvan de commissaris-generaal de weblink in de verweernota heeft bijgebracht). Uit dit register dat conform artikel 30 AVG is opgesteld, blijkt dat de verwerking van persoonsgegevens bij het gebruik van eTranslation onder passende en relevante omstandigheden gebeurt en beperkt is tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor ze worden verwerkt. In de verweernota geeft de commissaris-generaal een korte samenvatting van de belangrijkste waarborgen zoals:

- "- Verwerking en opslag van gegevens op servers in de EU (beginsel van beveiliging van de verwerking, artikel 32 van de AVG);*
- Bewaring van gegevens beperkt tot de tijd die nodig is voor de vertaling en het onderzoek, geen verzending van gegevens per e-mail, instelling voor het verwijderen van gegevens na het downloaden (beginsel van beperking van de bewaring van gegevens, artikel 5, §1, e) van de AVG);*
- Geen toegang tot de gegevens door beheerders;*
- Geen analyse van de inhoud;*
- Geen delen van gegevens met derden"*

Uit het bovenstaande blijkt dat het hierboven beschreven vertaalproces geschikt is voor de uitvoering van de taak die aan het CGVS is toevertrouwd.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat een 'passende geheimhouding' voorzien in artikel 13/1, eerste lid van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 werd gerespecteerd, dat de vertrouwelijkheidsplicht wel degelijk werd nageleefd en dat er geen sprake is van een schending van artikel 10 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel.

Waar verzoeker nog de schending opwerpt van de artikelen 1 tot 16 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, merkt de Raad op dat deze wet niet dienstig kan worden ingeroepen vermits deze werd opgeheven bij de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (B.S. 5 september 2018).

2.3.4.5. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat in de verweernota onder meer het volgende wordt overwogen:

"Het CGVS herinnert eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. De EUAA experten werden – eveneens conform artikel 57/5 ter §1 van de Vreemdelingenwet – opgeleid door het CGVS en het EUAA. De EUAA-experten die deelnemen aan asielondersteuningsteams houden zich aan de hoogste normen op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme. Zij garanderen bij de uitoefening van hun taken de bescherming van de grondrechten overeenkomstig de relevante EU-wetgeving en internationale wetgeving met name het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Deze verplichting is in het bijzonder van belang wanneer zij te maken hebben met personen die internationale bescherming aangevraagd hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de "EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asiel-ondersteuningsteams" (zie voor meer informatie: https://euaa.europa.eu/sites/default/files/EUAA_Operational_Plan_to_Belgium_2025-2026.pdf en https://euaa.europa.eu/sites/default/files/2022-06/code_of_conduct_20220617.pdf).

De EUAA deskundige die het persoonlijk onderhoud afneemt, heeft geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor het CGVS niet inziet hoe deze aangestelde expert in casu bevooroordeeld zou zijn geweest en/of op een louter subjectieve manier zou handelen tijdens het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het CGVS ontwaart in de notities van het persoonlijk onderhoud geen elementen die hier anders over doen oordelen. Uit de stukken van het dossier kan aldus geen vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid."

Waar verzoeker in zijn tweede aanvullende nota opmerkt dat de vraag rijst of het EUAA onder de noemer "andere instantie" valt omdat dit geen Belgische instantie betreft, stelt de Raad het volgende.

De Raad wijst er in de eerste plaats op dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het CGVS de mogelijkheid biedt om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

Artikel 57/5ter, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen roept de verzoeker minstens eenmaal op voor een persoonlijk onderhoud over de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming.

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald door de Koning.

Wanneer een groot aantal vreemdelingen tegelijk om internationale bescherming verzoekt, waardoor het voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in de praktijk onmogelijk is om tijdig het in het eerste lid bedoelde onderhoud af te nemen, kan de minister met instemming van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beslissen om het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van dit onderhoud. In dergelijke gevallen krijgt het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen zoals door de Koning bepaald voor het personeel van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.”

Deze bepaling beoogt de omzetting van artikel 14 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn).

De voorbereidende werken bij het wetsontwerp tot wijziging van de Vreemdelingenwet en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen bepaalt in dit verband wat volgt:

“Het organiseren van een persoonlijk onderhoud door de Commissaris-generaal waarbij elke verzoeker minstens eenmaal de kans krijgt de inhoud van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten is een praktijk die reeds jarenlang wordt toegepast op het CGVS. Deze praktijk werd reeds vastgelegd in het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Gezien het persoonlijk onderhoud als een fundamenteel beginsel en waarborg geldt in de behandelingsprocedure van een verzoek om internationale bescherming is het aangewezen het principe van het persoonlijk onderhoud eveneens op te nemen in de wet.

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald bij koninklijk besluit, zoals nu reeds het geval is in het hogervermelde koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Het derde lid voorziet de mogelijkheid om bij situaties van een groot aantal gelijktijdige verzoeken, het personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud over de inhoud van het verzoek. Het blijft echter in eerste instantie wel de bedoeling om bij een toegenomen werklast (ten gevolge van een groot aantal gelijktijdige verzoeken) bijkomend personeel aan te werven voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en bijkomende middelen hiervoor toe te kennen.

Nu al stelt de minister aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het personeel en de middelen ter beschikking die nodig zijn voor het vervullen van hun opdracht (op basis van artikel 57/25 van de wet) en zijn er verschillende mogelijkheden om het personeelskader van het Commissariaat-generaal al dan niet tijdelijk te versterken via detacheringen van ambtenaren vanuit andere overheidsdiensten (Koninklijk besluit van 15 januari 2007 betreffende de mobiliteit van de statutaire ambtenaren in het federaal administratief openbaar ambt) of door interne mobiliteit binnen de FOD Binnenlandse zaken.

Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. Het gehoor dient te gebeuren conform de voor het Commissariaat-generaal geldende procedureregels.

De minister kan dergelijke beslissing enkel nemen mits instemming van de Commissaris-generaal. De Europese Commissie dient in overeenstemming met artikel 49 van richtlijn 2013/32/EU over deze uitzonderlijke maatregel te worden ingelicht.

Er kan in de eerste plaats gedacht worden aan het tijdelijk inschakelen van het personeel van de Dienst Vreemdelingenzaken dat verantwoordelijk is voor de registratie van de asielaanvraag en de verklaring en de vragenlijst afneemt van de verzoeker.

Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asieldienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.

De Commissaris-generaal kan vervolgens zonder nieuw gehoor op basis van het dossier en het inhoudelijk gehoor afgenomen door het personeel van een andere instantie een beslissing nemen over het verzoek. Dit laat het Commissariaat-generaal toe om in dergelijke uitzonderlijke situatie van een groot aantal gelijktijdige verzoeken efficiënter te werken en garandeert de tijdige afhandeling van de asielprocedure. Het blijft voor het Commissariaat-generaal echter steeds mogelijk om ingeval van twijfel een bijkomend gehoor te organiseren.

Een belangrijke voorwaarde voor de toepassing van deze bepaling is dat in dergelijke gevallen het personeel van die andere instantie vooraf de relevante opleidingen moet krijgen voor het afnemen van een persoonlijk onderhoud. Het gaat enerzijds om de opleidingen die onder meer de in artikel 6, lid 4, onder a) tot en met e) van Verordening nr. 439/2010 opgesomde elementen bevatten, zoals internationale mensenrechten en het

acquis inzake asiel van de Unie, gesprekstechnieken, enz. en anderzijds algemene kennis betreffende problemen die de geschiktheid van de verzoeker om een onderhoud te hebben negatief kunnen beïnvloeden, zoals aanwijzingen dat de verzoeker mogelijk in het verleden gefolterd is. Deze opleidingen zijn identiek aan de opleidingen die conform artikel 4.3 van de richtlijn 2013/32/EU en verder bepaald bij koninklijk besluit minimaal voorzien moeten worden voor het personeel van de beslissingsautoriteit.

De tijdelijke inschakeling van personeel van een andere instantie blijft beperkt tot het afnemen van het gehoor. De inhoudelijke beoordeling van het verzoek, namelijk het opstellen van de ontwerpbeslissingen en het superviseren van de ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van het personeel van het Commissariaat-generaal dat bovendien houder dient te zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A van de Staat (artikel 2 koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen). Artikel 15.2 van de richtlijn 2013/32/EU en art. 13.1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stellen dat het gehoor plaatsvindt in zodanige omstandigheden dat een passende geheimhouding wordt gewaarborgd. Dit principe geldt eveneens als het gehoor wordt afgenomen door personeel van een andere instantie. Daarnaast stelt artikel 48 van de richtlijn 2013/32/EU dat de autoriteiten die uitvoering geven aan deze richtlijn ten aanzien van alle informatie welke zij tijdens hun werk verkrijgen, gebonden zijn door het vertrouwelijkheidsbeginsel zoals omschreven in de nationale wetgeving. Dit betreft het beroepsgeheim bepaald in artikel 57/27 van de Vreemdelingenwet.” (Parl. St. DOC 54, 2548/001, p. 92-96).

De omstandigheden waarin het persoonlijk onderhoud plaatsvindt, worden bepaald bij het koninklijk besluit van 11 juli 2003.

Artikel 3, § 2 van dit koninklijk besluit van 11 juli 2003 luidt, in verband met die opleidingen waarnaar wordt verwezen in voormeld artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet, als volgt:

“§ 2. Binnen het Commissariaat-generaal wordt een kennis- en leercentrum opgericht dat aan de ambtenaren een basisopleiding en voortgezette vorming geeft betreffende ondermeer de toepassing van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van de vluchtelingen, [de Conventies betreffende de rechten van de mens] de Conventies betreffende de rechten van de mens die België binden evenals de andere beschermingsgronden die in de wet zijn voorzien. Hiertoe behoort een opleiding met betrekking tot het verhoren van asielzoekers en interculturele communicatie, evenals een basisinformatie over de specifieke behoeften van de kwetsbare groepen.”

In overeenstemming met voorgaande bepalingen, werd tussen België en het EUAA (The European Union Agency for Asylum) een operationeel plan overeengekomen “*Operational plan 2025-2026 agreed by the European Union Agency for Asylum and Belgium*”, dat geldig is van 1 januari 2025 tot 30 december 2026 en waarvan de weblink door de commissaris-generaal wordt bijgebracht in de verweernota. Hierin wordt gesteld dat de activiteiten van het EUAA in het kader van de operationele en technische bijstand zoals omschreven in principe onder het EU-recht vallen, aangevuld, waar nodig, met het nationale recht van de gastlidstaat. Dit omvat onder meer de veiligheid en beveiliging van de deelnemende personen en de middelen die worden ingezet voor de activiteiten van het EUAA.

Dit operationeel plan voorziet onder punt 1.4.4. (p. 18) in een gedragscode voor deskundigen in asielondersteuningsteams en licht toe dat deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams de hoogste normen moeten hanteren op het gebied van integriteit, ethisch gedrag, professionalisme en de eerbiediging en bevordering van de grondrechten en internationale bescherming. Bij het uitvoeren van hun ondersteunende taken mogen deskundigen niet discrimineren op grond van geslacht, ras, godsdienst, etnische afkomst, leeftijd of seksuele geaardheid. Van alle deskundigen wordt verwacht dat zij iedereen beleefd en respectvol behandelen en rekening houden met de aard van de legitieme activiteiten waarmee zij zich bezighouden. Om hun taken naar behoren te kunnen uitvoeren, dienen zij het algemeen belang te dienen en zich te onthouden van activiteiten die hun onafhankelijkheid en de behoorlijke uitvoering van hun taken zouden kunnen ondermijnen of in gevaar brengen. Tijdens de uitvoering van dit plan moeten alle deskundigen een nultolerantie-beleid hanteren ten aanzien van schendingen van de grondrechten. Deze verplichting is met name van belang bij de omgang met personen die internationale bescherming nodig hebben. Daartoe moeten deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich houden aan en handelen in overeenstemming met de gedragscode van het EUAA voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams. Al deze deskundigen zullen worden verzocht om vóór hun inzet een verklaring van naleving van de gedragscode van het EUAA te ondertekenen. Deskundigen moeten het Agentschap onverwijld op de hoogte brengen, via de daarvoor bestemde meldingskanalen, wanneer zij redenen hebben om aan te nemen dat er een schending van de gedragscode van het EUAA heeft plaatsgevonden of op het punt staat plaats te vinden in het kader van de operationele en technische bijstand van het Agentschap.

Voorts bepaalt het voormeld operationeel plan dat overeenkomstig artikel 8, lid 6 en artikel 19, lid 4 van de EUAA-verordening de deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams een opleiding moeten

volgen die betrekking heeft op hun taken en functies en die noodzakelijk is voor hun deelname aan de door het Bureau georganiseerde operationele activiteiten (p. 24).

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, blijkt uit het geheel van voorgaande bevindingen dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie, waaronder ook deskundigen van het toenmalige EASO (nu het EUAA), tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud.

Voorts wordt benadrukt dat de EUAA-medewerkers opgeleid worden door het CGVS en het EUAA zoals wordt bevestigd door de verwerende partij ter terechtzitting en zoals gesteld wordt in het operationeel plan. In de verweernota en in het schriftelijk verslag van de commissaris-generaal wordt verder beklemtoond dat de EUAA-medewerkers die deelnemen aan asielondersteuningsteams zich aan de hoogste normen houden op het gebied van integriteit, ethisch gedrag en professionalisme en zij bij de uitoefening van hun taken de bescherming van de grondrechten garanderen overeenkomstig de relevante EU-wetgeving en internationale wetgeving met name het Vluchtelingenverdrag. De commissaris-generaal vervolgt in zijn schriftelijk verslag dat deze verplichting in het bijzonder van belang is wanneer zij te maken hebben met personen die internationale bescherming aangevraagd hebben waartoe deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams die in het kader van dit plan worden ingezet, zich moeten houden aan en handelen in overeenstemming met de EUAA-gedragscode voor deskundigen die deelnemen aan asielondersteuningsteams.

In zijn schriftelijk verslag van 1 oktober 2025 verduidelijkt de commissaris-generaal het volgende:

“De voorbereidende werkzaamheden voor de wet van 21 november 2017, waarbij artikel 57/5ter aan de Vreemdelingenwet werd toegevoegd, bevestigen uitdrukkelijk dat EUAA-deskundigen in periodes van verhoogde werklast persoonlijke onderhoudsgesprekken kunnen overnemen. Hoewel het in de eerste plaats aangewezen blijkt om bijkomend personeel voor het CGVS aan te werven, of via detachering te versterken, laat de wetgever toe om in uitzonderlijke situaties ook personeel via andere instanties of deskundigen door het toenmalige EASO (nu EUAA) werden aangewezen, in te zetten. Voorwaarde is wel dat deze gesprekken plaatsvinden volgens de procedureregels van het CGVS en steeds onder instemming van de Commissaris-generaal. Daarnaast moeten de betrokken deskundigen vooraf de nodige opleidingen krijgen om een individueel gesprek te voeren, onder meer met betrekking tot interviewtechnieken, het internationaal recht inzake mensenrechten, het Unierecht op het gebied van asiel en mogelijke belemmeringen die een verzoeker kan hinderen tijdens een gesprek. De tijdelijke inzet blijkt strikt beperkt tot het afnemen van gesprekken. Het onderzoek van de inhoud van de aanvraag en het opstellen of controleren van ontwerpbeslissingen blijft de exclusieve bevoegdheid van de ambtenaren van het CGVS, die bovendien in het bezit moeten zijn van een diploma dat toegang geeft tot betrekkingen van niveau A, zoals voorgeschreven in artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003. Het vertrouwelijkheidsbeginsel moet ook bij inzet van externe experts steeds worden gewaarborgd, overeenkomstig artikel 15, lid 2, en artikel 48 van de Richtlijn 2013/21/EU en artikel 57/27 Vreemdelingenwet ((Voorbereidende werkzaamheden voor de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en bepaalde andere categorieën vreemdelingen, blz. 92 e.v., beschikbaar op: <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/54/2548/54K2548001.pdf>).

Het profiel dat specifiek voor België wordt gevraagd is dat van een “Senior Asylum Procedures Expert”. Elke expert die door het EUAA in België wordt aangesteld om persoonlijke onderhoud af te nemen op het CGVS, bezit een universitair master diploma (zie bijlage 1 bij onderhavig verslag), samen met minstens vijf jaar aantoonbare beroepservaring inzake asielprocedures en de daarbij horende taken.”

Verzoeker brengt met zijn theoretisch en hypothetisch betoog in zijn aanvullende nota geen valabele elementen aan zodat hij geen afbreuk kan doen aan voorgaande omstandige vaststellingen.

2.3.5. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.5.1. In de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet omdat:

(i) uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat hij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland: verzoeker toont op geen enkele manier aan dat de aan hem verleende beschermingsstatus niet langer geldig zou zijn, uit het antwoordformulier van de Griekse autoriteiten blijkt nergens dat verzoeker niet langer de internationale bescherming zou genieten, wel integendeel, er wordt bevestigd dat hij gekend staat als vluchteling;

(ii) verzoeker weerlegt het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland worden geëerbiedigd niet aangezien:

waar uit de elementen van het administratief dossier zou blijken dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op vlak van

werkgelegenheid en huisvesting, verzoekers situatie niet voldoet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie; er moet worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat hij terecht is gekomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie, noch dat er concrete indicaties zijn dat dit wel het geval zou zijn bij een terugkeer:

- uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij weinig inspanningen heeft geleverd, hij heeft nooit concrete pogingen ondernomen om zich te wenden tot de Griekse autoriteiten voor enige vorm van bijstand, daarbij geeft hij te kennen dat hij nooit het voornemen heeft gehad om in Griekenland te blijven;
  - dat er in hoofde van verzoeker mogelijke indicaties zijn van een verhoogde kwetsbaarheid omwille van zenuw- en gewrichtsproblemen doet hieraan geen afbreuk aangezien verzoeker niet aantoont dat deze kwetsbaarheid het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen; verzoeker staft zijn medische problematiek enkel met gedateerde documenten die in Gaza werden opgemaakt, afgezien van twee attesten voor een afspraak van een radiologische scan in België, brengt verzoeker geen bijkomende info aan betreffende de huidige aard en behandeling; op basis van deze informatie kan worden geconcludeerd dat verzoekers kwetsbaarheid niet van die aard is dat ze hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland;
  - verzoeker toont niet voldoende aan dat er sprake is van een psychologische kwetsbaarheid die een ander onderzoek van zijn leefomstandigheden in Griekenland rechtvaardigt, hij legt geen bewijzen in dit verband voor;
  - verzoeker heeft zich gedurende zijn verblijf in Griekenland meer dan staande weten te houden: hij slaagde er in om op meerdere plekken onderdak te vinden, hij ondernam geen enkele poging om een andere vorm van woonst te zoeken op Kreta waar hij erg armoedig woonde; verzoeker heeft zich in het verleden reeds tot de Griekse autoriteiten kunnen wenden, hij vond ook de weg naar een plaatselijke NGO om daar bijstand te verkrijgen; hij werkte in de olijventeelt; uit dit alles blijkt een grote mate van zelfredzaamheid;
  - verzoeker beschikt over een ADET, over een AFM of hij kan deze bijwerken, hij kan een AMKA verkrijgen, hij toont niet aan dat hij deze niet kan verkrijgen of activeren;
  - verzoeker is niet verstoken van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of een medisch centrum gaat; toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden; verzoeker heeft al kunnen rekenen op adequate medische verzorging toen hij deze nodig had; bijgevolg en gelet op het feit dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het CGVS van oordeel dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging;
  - waar uit de elementen in zijn dossier nog zou blijken dat verzoeker het slachtoffer is geweest van enkele diefstallen, moet worden opgemerkt dat dit niet kan worden aangemerkt als onmenselijke of vernederende behandeling; verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij geen gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn;
  - na het verkrijgen van zijn beschermingsstatuut in Griekenland en nadat hij reeds met de door hem beweerde onmogelijke levensomstandigheden en de incidenten werd geconfronteerd, heeft verzoeker twee maal het land verlaten en is hij telkens teruggekeerd; de vaststelling dat hij zonder enige scrupules opnieuw in Griekenland is gaan vertoeven nadat hij in België een VIB had ingediend net omwille van de situatie in Griekenland, ondermijnt hoe dan ook de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de door hem vooropgestelde problemen en levensomstandigheden in Griekenland;
- (iii) gelet op wat voorafgaat, wordt het vermoeden dat verzoekers grondrechten in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegd;
- (iv) de door verzoeker neergelegde documenten werpen geen ander zicht op bovenstaande appreciatie.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.5.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter

verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, is de commissaris-generaal van oordeel dat aan verzoeker geen bijzondere steunmaatregelen dienen te worden verleend:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en de door u voorgelegde medische documentatie – u legt medische documenten opgemaakt in Gaza en twee documenten betreffende een afspraak voor een scan in België voor – komt naar voren dat u te maken hebt met zenuwproblemen ter hoogte van uw wervelkolom en gewrichtspijnen (CGVS, p. 13-14; zie Bijkomende vragen M-status Griekenland & documenten in de groene farde van het administratief dossier). Daarnaast stelt u te kampen met een vorm van depressie, hetgeen zich concreet vertaalt in slaapproblemen en piekergedachten. Ter staving van de door u verklaarde psychologische symptomen legt u echter geen enkele vorm van documentatie neer.

Er werd stilgestaan bij uw medische toestand, hierbij kwamen geen elementen naar voren die zouden wijzen op een eventuele onmogelijkheid om het persoonlijk onderhoud tot een goed einde te brengen (CGVS, p. 13-14). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gaf u bovendien te kennen dat alles goed ging en dat u zich in staat voelde om het interview te voltooien. U werd er bovendien op gewezen dat u te allen tijde een aanvullende pauze kon vragen. Tevens werd u medegedeeld dat u steeds mocht aangeven indien u een vraag niet begreep of het antwoord op een vraag niet wist. Het persoonlijk onderhoud verliep in normale omstandigheden, nergens kon worden afgeleid dat u niet in staat zou zijn om tijdens een gehoor het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen of afdoende accuraat te antwoorden op de aan u gestelde vragen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud gaf u te kennen dat u de vragen en uiteindelijk ook de tolk goed had begrepen, alsook dat u alle motieven voor uw verzoek om internationale bescherming goed had toegelicht (CGVS, p. 17). U maakte bovendien geen opmerkingen over betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud, waardoor kan worden verondersteld dat u er ook achteraf van overtuigd bent dat u erin slaagde adequate verklaringen af te leggen tegenover het CGVS.

Bijgevolg werden er u verder geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker uit geen kritiek op deze motieven, zodat deze onverminderd overeind blijven.

2.3.7. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 3 mei 2023 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 1 mei 2026 (administratief dossier, map landeninformatie, stuk 3; “bijkomende vragen M-status Griekenland” van 26 maart 2024; CGVS, p. 3). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (“Country Report: Greece. Update 2023”, van juni 2024, p. 243) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 3 mei 2023 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Hij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing op goede gronden wordt overwogen:

“Uit de elementen die voorhanden zijn in de blauwe farde van het administratief dossier – met name de Eurodac Search Result d.d. 11/03/2024, de Eurodac Marked Record d.d. 12/03/2024 & Information request reply vanwege de Griekse autoriteiten d.d. 25/04/2024 –, alsook uw verklaringen en de door u voorgelegde

documenten die de Griekse overheid u heeft uitgereikt (CGVS, p. 8; zie groene farde van het administratief dossier), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u in eerste instantie niet betwist. Op het einde van het persoonlijk onderhoud geeft u echter plots te kennen dat de door Griekenland aan u verleende internationale beschermingsstatus zou zijn opgehouden met te bestaan, daar u nadat u als vluchteling werd erkend opnieuw naar Gaza terugkeerde (CGVS, p. 16-17). Inzake deze stelling dient te worden opgemerkt dat dit louter blote beweringen betreffen en dat u niet het minste verifieerbaar gegeven aanbrengt om concreet te staven dat de daartoe bevoegde Griekse instanties uw vluchtelingenstatuut werkelijk zouden hebben ingetrokken/opgeheven. In dit verband moet worden benadrukt dat de bewijslast bij u berust om de actualiteit en/of effectiviteit van de reeds verleende internationale bescherming in een andere EU-lidstaat, die vermoed worden, op concrete wijze te weerleggen. Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn). U toont echter op geen enkele manier aan dat de aan u verleende internationale beschermingsstatus werkelijk niet langer geldig zou zijn, u onderbouwt uw beweringen in deze geenszins. Bovendien blijkt nergens uit het antwoordformulier dat de Griekse autoriteiten volgend op een vraag om inlichtingen verstrekte dat u aldaar niet langer internationale bescherming geniet, wel integendeel (zie Information request reply vanwege de Griekse autoriteiten d.d. 25/04/2024 in de blauwe farde van het administratief dossier). Er wordt bevestigd dat u er gekend staat als vluchteling, alsook dat de aan u verleende verblijfsdocumenten allen nog steeds geldig zijn. Er is met andere woorden geen enkele aanwijzing voorhanden dat u in Griekenland niet langer internationale bescherming zou genieten.”

2.3.8. Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die

ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, Jawo, pt. 95).

2.3.9. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

2.3.9.1. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Kwalificatierichtlijn) bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de door beide partijen aangebrachte informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een naadloze integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumenten (zoals ziektekostenverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en onderwijs, toegang tot huisvesting en het algemene gebrek aan sociale huisvesting in Griekenland (*“Communication on the status of migration management in mainland Greece”*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (*“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 12, 24; *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”*, RSA/PRO ASYL, maart 2025).

Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als

Griekse onderdanen (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 4-6, 20 en 22). Zeker wanneer statushouders terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken, kunnen zij worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegegeven op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokkenen meedeelt.

Vervolgens moet binnen de zes maanden per e-mail een afspraak worden gemaakt met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om het worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 5-17).

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM (fiscaal nummer) aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. Wanneer internationale bescherming wordt verleend, gaat deze AFM mee over naar de ADET. Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben bekomen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder. Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 19-20; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 20-21).

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang van statushouders tot het gezondheidszorgsysteem. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van *"een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt"*. De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen, geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. Statushouders kunnen hun AMKA-nummer alleen activeren door het voorleggen

van een bewijs van woonplaats en een arbeidscontract of een wervingscertificaat/intentieverklaring dat is geüpload naar het informatiesysteem van het ministerie van Arbeid ("ERGANI"), als bewijs van adres. De Griekse wet behandelt statushouders dus anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. Statushouders die geen arbeidscontract of intentieverklaring van een werkgever kunnen voorleggen, kunnen geen actieve AMKA verkrijgen en worden volledig uitgesloten van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie heeft toegegeven dat een wetwijziging nodig is, die tot nu toe nog niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een "geldige" verblijfsvergunning (ADET) voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 22-24; *"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"*, Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 20-22).

Uit het geheel van de landeninformatie volgt dat statushouders zich in Griekenland in een nog meer precare situatie bevinden dan verzoekers om internationale bescherming en dat de huisvestingsmogelijkheden voor statushouders zeer beperkt zijn waardoor zij het risico lopen dakloos te worden.

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer is dus zeer precair en problematisch, wat onder meer te wijten is aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verbleven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (rapport *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (*Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection*) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de IOM met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Vanaf 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie voor Asiel en Migratie. Het HELIOS project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024. Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+ project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen.

Het HELIOS +-programma biedt op zich geen huisvesting maar de diensten die aan statushouders onder dit nieuwe integratieprogramma worden verleend, blijven vergelijkbaar, met name wat betreft huursubsidies, taaltrainingen en integratielessen. Wel wordt meer aandacht besteed aan inzetbaarheid op de arbeidsmarkt. Integratiesteun wordt verleend voor een periode tot 12 maanden en inschrijving is mogelijk tot twee jaar na de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Er is evenwel een bezorgdheid dat dit nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 29-30; *"Communication on the status of migration management in mainland Greece"*, Europese Commissie, 4 april 2025, p. 12-13).

Het risico om in een situatie van dakloosheid terecht te komen is voor statushouders in Griekenland zeer groot, aangezien de toegang tot documenten en middelen die nodig zijn om huisvesting te verkrijgen niet mogelijk is binnen de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming. Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna

hebben bereikt (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 32).

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET en een geldige AMKA. Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheids-statistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 270-271).

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie. De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen na verlening van internationale bescherming. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 273-274).

Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoeelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto*-uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25-27).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het socialezekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. ‘cash assistance’), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (*“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene of kind) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan voldaan moet worden. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkdiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het

gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet credentials, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 27-28).

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks het gunstige wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben belemmeringen bij de toegang tot een AMKA directe gevolgen voor de toegang van statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland, omdat ze hen uitsluiten van elke essentiële behandeling die niet wordt beschouwd als spoedeisende gezondheidszorg. Statushouders met een AMKA die niet verzekerd zijn, hebben niet langer toegang tot medicatie of onderzoeken door particuliere dokters.

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via telefoonverkeer dat uitsluitend in het Grieks of Engels en tegen betaling verloopt. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkendiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 35; *"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 275-277).

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie enkele maanden of zelfs meer dan een jaar kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asieldienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn (*"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244-246; *"Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights"* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (*"Country Report: Greece. Update 2023"* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 244).

Gelet op het volume kan het registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden van de aanvrager (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek

door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure enkele maanden duren. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand, gezondheidszorg of de arbeidsmarkt, waardoor zij de facto in een precare situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADET's klaar zijn om op de aangegeven dag opgehaald te worden, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet op de aangegeven datum aandient, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Voor deze stap is fysieke aanwezigheid in Griekenland vereist, aangezien een dergelijke aanvraag niet per telefoon of e-mail kan ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 10-13). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien de verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een precare situatie terecht te komen.

Het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat eind 2024 bij de Griekse asieldienst in behandeling was, bedroeg 5.311, d.w.z. een stijging van 32% ten opzichte van 4.029 op 16 februari 2024. Bijna 40% van de ADET-verlengingsaanvragen was eind 2024 al meer dan zes maanden in behandeling. Volgens cijfers die de Griekse asieldienst in februari 2025 heeft verstrekt, is het aantal ADET-verlengingsaanvragen dat in behandeling is, gedaald van 4.029 op 16 februari 2024 tot 2.621 op 11 februari 2025. Daarvan dienden er nog 13 te worden geüpload, 239 moesten worden toegewezen aan een dossierbehandelaar en 2369 waren in behandeling ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 8-9).

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kan de statushouders wel een "certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus" of een "certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming" verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten worden door de Griekse autoriteiten niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Hierdoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten noch kunnen ze juridische vertegenwoordiging aanvragen. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. Dit is in tegenspraak met wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 15-16; "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 18-19). Ook wordt hun toegang tot een advocaat hierdoor bemoeilijkt. De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36; "Communication on the status of migration management in mainland Greece", Europese Commissie, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over mogelijkheden *qua* huisvesting of stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden ("Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights" van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 36).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Wegens de grote achterstand heeft een groot aantal statushouders gedurende meer dan een jaar geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (*“Country Report: Greece. Update 2023”* van AIDA/ECRE van juni 2024, p. 247).

Uit de informatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze beschikt over middelen, een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

2.3.9.2. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de door de Europese Commissie in januari 2023 gestarte inbreukprocedure) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

2.3.9.3. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat er een zeer preciaire situatie is waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

2.3.10. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verwijst verzoeker naar zijn medische problematiek, met name astma, een zenuwprobleem en gewrichtsproblemen en hij legde diverse medische stukken voor (administratief dossier, map 'Documenten', stuk 8). Hij bevestigt tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij medische rapporten voorlegt over astma, problemen in de gewrichten en neurologische problemen. Het betreft drie documenten uit Gaza en een voorschrift uitgaande van een arts van het Rode Kruis voor een scan "lombopelvien". Verzoeker verklaart ook dat hij een depressie heeft vanwege de oorlogssituatie en dat het erger werd na de dood van zijn broer, 's nachts kan hij niet slapen, hij heeft er geen psycholoog voor gezien (CGVS, p. 13).

De commissaris-generaal is terecht van oordeel dat verzoeker met voormeld betoog niet aannemelijk maakt dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. In dit verband staat in de bestreden beslissing te lezen als volgt:

"De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van de door u aangehaalde zenuw- en gewrichtsproblemen, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95). Uit de informatie die u hebt verstrekt, blijkt geen voldoende significante kwetsbaarheidsfactor van uw kant die deze analyse zou kunnen wijzigen. Het CGVS is dan ook van oordeel dat uw gezondheidsprobleem, zoals in wezen enkel in Gaza gedocumenteerd, niet in die mate gekarakteriseerd is dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Zoals reeds aangehaald, in wezen staft u deze medische problematiek slechts met gedateerde documenten die in Gaza werden opgemaakt (zie groene farde van het administratief dossier). Afgezien van twee attesten aangaande aan afspraak voor een radiologische scan in België, brengt u geen bijkomende informatie aan betreffende de huidige aard en behandeling van de pijnen die u beschrijft. Niets wijst er aldus op dat deze pathologie een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Het CGVS kan dus op basis van deze informatie concluderen dat uw kwetsbaarheid niet van die aard is dat ze u zou verhinderen uw rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland.

Wat betreft uw verklaringen omtrent uw psychologische toestand, u stelt te worstelen met piekergedachten, slaapproblemen en depressieve gevoelens, kan nog worden opgemerkt dat het CGVS geenszins weerlegt dat het doorlopen van asielpcedures en het opbouwen van een leven in een nieuw land een bepaalde vorm van stress en bezorgdheid met zich mee kan brengen (CGVS, p. 13-14). Niettemin hebt u niet de minste aanwijzing gegeven van overtuigende, nauwkeurige en ernstige bewijzen die het CGVS kunnen inlichten over de realiteit, de omvang en de ernst van de problemen die u beweert te hebben, hoe lang ze al bestaan, de behandeling die ze vereisen en, in elk geval, de onmogelijkheid voor u om een behandeling in Griekenland voort te zetten. Dit is aldus niet voldoende om het bestaan van een psychologische kwetsbaarheid vast te stellen die een ander onderzoek van uw leefomstandigheden in Griekenland rechtvaardigt en gezien de hierboven uiteengezette redenen."

Verder blijkt dat verzoeker ook over een netwerk beschikt, het is zijn broer die zijn reis van Gaza naar Griekenland bekostigd heeft (CGVS, p. 7) en hij beschikt zelf ook enigszins over middelen, gezien hij zelf zijn vlucht van Griekenland naar België heeft betaald (CGVS, p. 7). Verzoeker is ook over en weer vanuit Griekenland naar Gaza gereisd en vanuit België over en weer naar Griekenland, wat erop wijst dat hij zonder probleem reizen kan maken en deze kan bekostigen. In de bestreden beslissing wordt er ook nog op goede gronden op gewezen dat verzoeker zich gedurende zijn verblijf in Griekenland meer dan staande heeft weten te houden: hij slaagde er in om op meerdere plekken onderdak te vinden, hij ondernam in Kreta waar hij erg armoedig woonde geen enkele poging om een andere vorm van woonst te zoeken, verzoeker heeft zich in het verleden reeds tot de Griekse autoriteiten kunnen wenden, hij vond ook de weg naar een plaatselijke NGO om daar bijstand te verkrijgen, hij werkte in de olijventeelt. Uit dit alles blijkt een grote mate van zelfredzaamheid.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen, dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijken geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland

een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

2.3.11. In het verzoekschrift verwijt verzoeker de commissaris-generaal de bestreden beslissing niet genomen te hebben binnen een redelijke termijn waardoor zijn verblijfsvergunning in Griekenland bijna dreigt te vervallen. Verzoeker kan niet worden bijgetreden omwille van wat volgt.

Vooreerst betreft de in artikel 57/6, § 3 van de Vreemdelingenwet voorziene termijn van 15 werkdagen voor het nemen van een beslissing, die begint te tellen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden aan het CGVS, een termijn van orde en de Vreemdelingenwet voorziet geen sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan wordt in deze beroepsprocedure aldus niet gesanctioneerd. Daargelaten de vraag of de bestreden beslissing werd genomen in strijd met een redelijke beslissingstermijn, wat verzoeker voorhoudt, toont verzoeker in geen geval aan dat de voorgehouden onregelmatigheid verder een invloed zou kunnen hebben op de afloop van de procedure, of een essentieel belang verleent aan de procedure (cf. HvJ 16 juli 2020, nr. C-517/17, punt 70). Bovendien is het in het belang van zowel de lidstaten als de personen die om internationale bescherming verzoeken, dat zo spoedig mogelijk een beslissing wordt genomen inzake verzoeken om internationale bescherming, onverminderd het uitvoeren van een behoorlijke en volledige behandeling (Overweging 18 van de Procedurerichtlijn). *“Ofschoon richtlijn 2013/32 niet tot doel heeft een gemeenschappelijke norm in te voeren met betrekking tot de bevoegdheid om na de nietigverklaring van de oorspronkelijke beslissing inzake een verzoek om internationale bescherming een nieuwe beslissing vast te stellen, blijkt bijgevolg niettemin uit haar doelstelling om te zorgen voor een zo snel mogelijke behandeling van dergelijke verzoeken, uit de verplichting om een nuttig effect van artikel 46, lid 3, te garanderen, en uit de uit artikel 47 van het Handvest voortvloeiende noodzaak om de doeltreffendheid van het beroep te verzekeren, dat elke door die richtlijn gebonden lidstaat zijn nationale wetgeving aldus moet inrichten dat, na de nietigverklaring van de oorspronkelijke beslissing en in geval van terugverwijzing van het dossier naar het semi-rechterlijke of administratieve orgaan als bedoeld in artikel 2, onder f), van deze richtlijn, binnen een korte termijn een nieuwe beslissing wordt vastgesteld die in overeenstemming is met de beoordeling in het vonnis waarbij nietigverklaring is uitgesproken.”* (HvJ 25 juli 2018, nr. C-585/16, punt 148). Het is echter onmogelijk dat, na de vernietiging van de bestreden beslissing, de commissaris-generaal in de hypothese dat de redelijke termijn zou zijn overschreven, alsnog overgaat tot het nemen van een beslissing binnen die termijn.

Waar verzoeker er voorts op wijst dat zijn Griekse verblijfsvergunning binnenkort verloopt, kan hij niet worden gevolgd. Uit de stukken van het dossier blijkt dat deze verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 1 mei 2026. Verzoeker zal dan ook niet geconfronteerd worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Ten overvloede wijst de Raad op het volgende. Procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET kunnen vanuit het buitenland worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat *“the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter’s decision is notified to the applicant also via email”* (vrije vertaling: *“de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld”*) (AIDA-rapport update juni 2024, p. 244-246). Verder blijkt dat de Griekse asiendienst momenteel zou werken aan een hervorming van de wetgeving die het mogelijk zou maken om aanvragen voor een ADET-verlenging via een speciaal online platform in te dienen. Daarbij zal ook automatisch een certificaat worden uitgegeven dat de verlengingsaanvraag bevestigt (*Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights* van RSA/PRO ASYL van maart 2025, p. 9). Het blijkt hier enkel om een aankondiging te gaan; er is nog geen informatie dat zulk online platform al functioneert.

2.3.12. In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij nog geen AFM-nummer heeft in Griekenland. Hij legt uit dat uit de informatie blijkt dat men niet systematisch een AFM-nummer krijgt, daar deze vaker moet worden gereactiveerd en dat deze verstrijkt gelijktijdig met de ADET. Inzake zijn AMKA-nummer stelt hij in het verzoekschrift dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet kan worden uitgemaakt of hij bevestigde in het bezit te zijn geweest van een AMKA. Verzoeker wijst erop dat alleszins de AMKA wordt gedeactiveerd bij verval van de verblijfstitel. Verzoeker gaat in op de moeilijkheden om een AFM-nummer en een AMKA te verkrijgen.

De Raad wijst op het volgende. Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20). Het fiscaal registratienummer geeft toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een

bankrekening en het huren van een woning. Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Verzoekers betoog dat hij dit nummer niet ontvangen zou hebben of dat hij hier geen toegang toe zou hebben kan dus niet worden gevolgd.

Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21: *“the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed”*). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning geldig is tot 1 mei 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum.

Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt: *“According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires”* (AIDA-rapport, update juni 2024, p. 248). Ter volledigheid wordt erop gewezen dat de beschikbare landeninformatie niet wijst op bijzondere problemen waar verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland de procedure om een AMKA te verkrijgen nog dient te voltooien. Verzoeker toont niet aan dat hij dit bij terugkeer naar Griekenland niet in orde zou kunnen brengen. Waar hij nog de vereiste benadrukt van het aanleveren van bewijs van werkelijk verblijf in Griekenland, alsook van werk of studies alvorens de AMKA wordt uitgereikt, zoals uiteengezet in het RSA-rapport van maart 2025, maakt hij niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland geen werk en huisvesting zal kunnen vinden en hij de vereiste documenten niet zal kunnen voorleggen voor het verkrijgen of het activeren van een AMKA. Er wordt hierbij aan herinnerd dat verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid heeft die belangrijke negatieve gevolgen heeft op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt voorts dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *“If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription”* (UNHCR Greece, *“Living In Greece – Access to healthcare”*, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare>). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, *Information Guide for Beneficiaries of International Protection*, beschikbaar op: https://migrant-integration.ec.europa.eu/system/files/2023-10/Information%20Guide%20for%20Beneficiaries%20of%20International%20Protection_Eng.pdf).

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. Er wordt hierbij benadrukt dat er in hoofde van verzoeker geen bijzondere kwetsbaarheid aangetoond wordt die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen (zie *supra*). Daarbij komt dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij reeds medische zorgen heeft ontvangen in Griekenland na een ongeval tijdens zijn werk in de olijventeelt (CGVS, p. 13).

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken.

2.3.13. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Uit verzoekers houding blijkt immers niet dat hij de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden en blijkt ook niet dat hij daar werkelijk in een situatie terecht kwam zoals hierboven vermeld. Uit het administratief dossier en zijn verklaringen blijkt immers dat verzoeker twee maanden nadat hij de beschermingsstatus toegekend kreeg, terugkeerde naar Gaza om zich daar te verlossen (CGVS, p. 4). Na een maand keerde hij terug naar Griekenland, waar hij op Kreta in de olijventeelt werkte. Na een zestal maanden verliet hij in maart 2024 Griekenland voor België. In juni 2024 keerde verzoeker terug naar Griekenland omwille van zijn procedure gezinshereniging. Na een maand tot anderhalve maand in Griekenland keerde hij terug naar België. Daarnaast blijkt uit verzoekers verklaringen bij het CGVS dat Griekenland nooit zijn eindbestemming was en België zijn doel was: hij vroeg zijn Grieks paspoort vooral aan om naar België te kunnen komen (CGVS, p. 8) en hij leerde de Griekse taal niet omdat zijn doel niet was om in Griekenland te blijven (CGVS, p. 10).

Het is voor verzoeker op basis van dit kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming niet mogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid of gezondheidszorg in Griekenland. Bovendien overweegt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing in dit verband op goede gronden dat:

- uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij weinig inspanningen heeft geleverd, hij heeft nooit concrete pogingen ondernomen om zich te wenden tot de Griekse autoriteiten voor enige vorm van bijstand, daarbij geeft hij te kennen dat hij nooit het voornemen heeft gehad om in Griekenland te blijven;
- dat er in hoofde van verzoeker mogelijke indicaties zijn van een verhoogde kwetsbaarheid omwille van zenuw- en gewrichtsproblemen doet hieraan geen afbreuk aangezien verzoeker niet aantoonde dat deze kwetsbaarheid het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen; verzoeker staaft zijn medische problematiek enkel met gedateerde documenten die in Gaza werden opgemaakt, afgezien van twee attesten voor een afspraak van een radiologische scan in België, brengt verzoeker geen bijkomende info aan betreffende de huidige aard en behandeling; op basis van deze informatie kan worden geconcludeerd dat verzoekers kwetsbaarheid niet van die aard is dat ze hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden in geval van terugkeer naar Griekenland;
- verzoeker toont niet voldoende aan dat er sprake is van een psychologische kwetsbaarheid die een ander onderzoek van zijn leefomstandigheden in Griekenland rechtvaardigt, hij legt geen bewijzen in dit verband voor;
- verzoeker heeft zich gedurende zijn verblijf in Griekenland meer dan staande weten te houden: hij slaagde er in om op meerdere plekken onderdak te vinden, hij ondernam geen enkele poging om een andere vorm van woonst te zoeken op Kreta waar hij erg armoedig woonde; verzoeker heeft zich in het verleden reeds tot de Griekse autoriteiten kunnen wenden, hij vond ook de weg naar een plaatselijke NGO om daar bijstand te verkrijgen; hij werkte in de olijventeelt; uit dit alles blijkt een grote mate van zelfredzaamheid;
- verzoeker beschikt over een ADET, over een AFM of hij kan deze bijwerken, hij kan een AMKA verkrijgen, hij toont niet aan dat hij deze niet kan verkrijgen of activeren;
- verzoeker is niet verstoken van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of een medisch centrum gaat; toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden; verzoeker heeft al kunnen rekenen op adequate medische verzorging toen hij deze nodig had; bijgevolg en gelet op het feit dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het CGVS van oordeel dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging;
- waar uit de elementen in zijn dossier nog zou blijken dat verzoeker het slachtoffer is geweest van enkele diefstallen, moet worden opgemerkt dat dit niet kan worden aangemerkt als onmenselijke of vernederende behandeling; verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij geen gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn;
- na het verkrijgen van zijn beschermingsstatuut in Griekenland en nadat hij reeds met de door hem beweerde onmogelijke levensomstandigheden en de incidenten werd geconfronteerd, heeft verzoeker twee maal het land verlaten en is hij telkens teruggekeerd; de vaststelling dat hij zonder scrupules opnieuw in Griekenland is gaan vertoeven nadat hij in België een VIB had ingediend net omwille van de situatie in Griekenland, ondermijnt hoe dan ook de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de door hem vooropgestelde problemen en levensomstandigheden in Griekenland.

Verzoeker voert geen concreet verweer tegen deze overwegingen, zodat zij onverminderd overeind blijven, en door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. Het is niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en

onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij niet van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

Op basis van bovenstaande toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zich in Griekenland te integreren. Hij maakt dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Vermits hij nooit ernstige stappen heeft ondernomen in zijn zoektocht naar werk en huisvesting, kan hij niet zonder meer op algemene wijze in het verzoekschrift stellen dat er in Griekenland geen (financiële) ondersteuning is en er hiertoe geen toegang is. Door in het verzoekschrift en in zijn eerste aanvullende nota louter te poneren dat Griekenland te maken heeft met een opvang- en onthaalcrisis en te verwijzen naar algemene informatie, brengt verzoeker evenmin concrete en op zijn persoon betrokken elementen aan die voorgaande pertinente bevindingen in een ander licht stellen.

2.3.14. Verzoeker onderstreept in zijn verzoekschrift dat er in Griekenland sprake is van racisme en dat hij hardhandig werd aangepakt door de politie.

De Raad wijst erop dat het loutere feit dat er in Griekenland sprake is van racisme en discriminatie zoals verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt, hoe betreurenswaardig ook, op zich niet voldoende om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Griekenland aannemelijk te maken. Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Inzake het incident met de politie dat verzoeker meemaakte, stelt de commissaris-generaal het volgende: *“Op een gegeven moment vond daar een inval plaats door de Griekse politie. Deze inval ging gepaard met heel wat machtsvertoon en er werden klappen uitgedeeld, waarop u en uw medebewoners werden meegenomen naar het politiekantoor. Daar mocht uiteindelijk blijken dat het ging om een misverstand en dat de politie het verkeerde appartement in het vizier had genomen, waarop u mocht gaan.”*

Hieruit blijkt dat dit incident eigenlijk een vergissing betrof en dat verzoeker niet geïnterviewd werd. De commissaris-generaal stelt in de bestreden beslissing ook het volgende:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier nog zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van enkele diefstallen, moet worden opgemerkt dat dergelijke situaties, hoezeer spijtig te noemen, niet kunnen worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling (CGVS, p. 14-16). U hebt daarbij niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen die u met uw belagers hebt gehad, of indien deze problemen zich bij terugkeer naar Griekenland zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. Zo verwittigden u en uw medebewoners op een gegeven moment de Griekse politie, waarop agenten ter plaatse kwamen en een arrestatie uitvoerden. Waar u stelt dat u de dader de volgende dag echter alweer op vrije voeten hebt zien rondlopen, andermaal niet-gestaafde beweringen, kan worden toegevoegd dat dit door u verklaarde gegeven niet noodzakelijk inhoudt dat de Griekse autoriteiten niet gedegen zouden hebben opgetreden. Er moet worden benadrukt dat de door een nationale autoriteit geboden bescherming effectief moet zijn. Deze bescherming hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming bieden tegen alle handelingen van derden. De autoriteiten hebben een plicht om de burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverplichting in. Bovendien kan geen enkele rechtsregel absolute bescherming bieden, maar volstaat het dat er redelijke maatregelen bestaan om vervolging of ernstige schendingen te voorkomen. Met betrekking tot uw verklaringen als zou u te maken hebben gekregen met een malafide werkgever die uw salaris niet volledig uitbetaalde, alsook betrokken zijn geraakt in een achteraf onterecht gebleken interventie door de Griekse ordediensten waarbij enig machtsvertoon en geweld niet werd geschuwd, dient te worden opgemerkt dat ook deze incidenten een terugkeer naar Griekenland wat u betreft niet in de weg staan. In Griekenland hebt u deze problemen bijvoorbeeld nooit bij de politie of de Griekse autoriteiten gemeld. Als de autoriteiten niet op de hoogte zijn van strafbare feiten, kunnen zij uiteraard geen onderzoek instellen om uw agressors op te sporen en kunnen zij dus geen maatregelen tegen hen nemen. In dit verband hebt u dus niet aangetoond dat u met onverschilligheid van de Griekse autoriteiten bent geconfronteerd. U hebt met andere woorden op geen enkele manier aangetoond dat u zich in geval van problemen bij terugkeer naar Griekenland niet zou kunnen wenden tot de Griekse autoriteiten, noch dat deze u indien nodig niet de juiste bescherming zouden kunnen bieden.”

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

2.3.15. De verwijzing naar nationale en internationale rechtspraak is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift en de eerste aanvullende nota waarbij dienaangaande naar verschillende rapporten met algemene landeninformatie wordt verwezen en naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

2.3.16. In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland, verwijst de Raad naar het feit dat geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Op geen enkele wijze toont hij aan dat er sprake is van een wijdverspreide en systematische praktijk van teruggedrijving van erkende vluchtelingen door de Griekse overheden. Evenmin toont hij *in concreto* aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

Daar verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. In deze omstandigheden blijkt niet dat verzoeker zich nog dienstig kan beroepen op (een schending van) de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, die betrekking hebben op het beoordelen van de nood aan een internationale beschermingsstatus. Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. In deze omstandigheden is verzoekers verwijzing in zijn aanvullende nota naar de (verslechtering van de) algemene veiligheidssituatie in Gaza – hoe betreurenswaardig ook - en rechtspraak in dit verband, niet dienstig. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

2.3.17. De Raad stelt vast dat verzoeker geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing over de overige documenten die hij heeft neergelegd zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als reden waarom zijn verzoek niet niet-ontvankelijk kan worden verklaard..

2.3.18. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in zijn specifieke situatie niet van toepassing is en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.19. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond. Evenmin wordt een schending aangetoond van artikel 4 van het Handvest. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

2.3.20. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend vijftwintig door:

A. DE SMET,
M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET